

DE ADMINISTRA. SACRAMENT. Fo. XXX.

ac flagitia per verbum dei, & incutitur populo timor iræ, indignationisq; ac iusti iudicii dei, certo certius manentis eos, qui male agunt ac male agendo perseverant. Subinde vero vino oleum miscendum est, vt ex animo vereq; territis ac conuersis promittatur gratia ac misericordia. Ad eum modum Paulus ad Ephesios scribens: Hoc (inquit) scitote, quod omnis fornicator aut immundus, aut auarus (quod est idolorum seruitus) non habet hæreditatem in regno Christi & dei. Nemo vos seducat inanibus verbis, propter hæc enim venit ira dei in filios dissidentia. Nolite ergo effici participes eorum. Et iterum ad Galatas: Manifesta autem sunt opera carnis, quæ sunt, fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, idolorum seruitus, veneficia, inimicitia, cõtentiones, æmulationes, rixæ, iræ, dissensiones, sectæ, inuidiæ, homicidia, ebrietates, comestiones, & his similia, quæ prædico vobis, sicut prædixi, quoniam qui talia agunt, regnum dei non consequentur.

Roma. 2.

Ephc. 5

Gala. 5

Neminem non ad penitentiam inuitari.

Cap. XXXII.

IAm, quanquam nemo conuertatur ad dominum, nisi tractus per patrem, Iohan. 6
tamen nemo hic excusationem prætexat, q̄ non trahatur, quod ille semper stet ante ostium pulsans, nimirum per internum & externum verbum, commonens vt conuertamur a via nostra pessima, & inclamans, quoniam ira, indignatio, tribulatio, & angustia in omnem animam operantis malum. Gloria autem & honor & pax omni operanti bonum. Hic cõcussis conscientijs commonstrandus est Samaritanus ille, qui infundit vinum & oleum, qui sanat omnes contritos, & alligat omnes contritiones eorum. Filioli mei (inquit diuinissimus Iohannes) hæc scribo vobis, vt non peccetis. Sed & si quis peccauerit, aduocatum habemus apud patrem, Iesum Christum iustum, & ipse est propitiatio pro peccatis nostris, non pro nostris autem tantum, sed & pro totius mundi. Hæc est doctrina, quæ docet mori mundo & viuere Christo.

Roma. 2.

Lucæ. 10

Psal. 146

1. Iohan. 3

Presbyter qui a confessionibus est, qualis esse debeat.

Cap. XXXIII.

DE confessione & quotuplex sit, alibi dicemus. Tantū quod ad eam que sacerdoti priuatim fit, attinet, de paucis admonebimus. Primū magno pere necessarium iudicamus, vt sacerdos, qui a confessionibus est, sit integer, eruditus, ac silentij tenax, alioqui si ad quæstum intentus sit, si ad malum sollicitet, si curiosior explorator sit, si pertinacibus blandiatur, si intricatā conscientiam extricare nesciat, si denique vel ebrius, vel iracundus, vel leuis, vel secreti minime tenax, dissipandis magis quam pascendis ouibus videbitur idoneus.

Quid contententē docebit presbyter cõfessarius. Ca. XXXIII.

In pri